

Yttrande från Södra Landvetter kommunalförening rörande ”Remiss angående anmälan om skytteverksamhet på Stjärnås 1:52”

Stjärnåsens skyttecenter AB (SSC) har inlämnat en handling rubricerad ”Miljöansökan för skytteverksamhet på Stjärnås 1:52”. Det skulle innebära en kraftigt utökad och kommersiellt inriktad verksamhet vid Vrestaby skytteförenings skjutbana, och en utökning av den gamla föreningens verksamhet från 5.000 skott per år till 150.000 skott per år i omedelbar anslutning till Eskilsby-Snuggas tätort, en ökning med 3.000%.

Det är mycket som är uppseendeväckande i detta. När SSC begärde bygglov för sin inomhusskyttehall lovades de närboende att ingen skjutning skulle ske utomhus, och att ingenting skulle höras till de närboende från skyttehallen. Idag kan vi konstatera att platsen för etablering inte ser ut att vara en slump. Planen att exploatera Vrestaby skytteförenings verksamhet har av allt att döma varit anledningen till att skyttecentret placerades där det gjorde. Närheten och övertagandet av Vrestaby skytteförenings gamla skjutbana framstår i efterhand som en del av affärsplanen.

1. Det är alltså uppenbart att SSC vill etablera en mycket stor kommersiell skjutbana utan att behöva genomgå den miljöprövning som en nyetablering av en sådan verksamhet skulle innebära. *Vi menar dock att en utökning av skjutverksamheten som det här är frågan om måste hanteras som en nyetablering av kommersiell verksamhet.*
2. Vi noterar dock att kommunen i sin remiss talar om en ”anmälan” medan de sökande själva rubricerar och omtalar sin inlämnade handling som en ”miljöansökan”. Det finns såvitt vi kan se inget stöd för att kommunen kan behandla en ansökan om miljöprövning som en anmälan. Däremot borde kommunen under alla omständigheter pröva om en tillståndsprövning behövs (miljöbalken 9 kap. 6 a). Enligt miljöbedömningsförordningen ska hänsyn då tas till bl.a. ”verksamhetens eller åtgärdens lokalisering” (SFS 2017:966, 10:2 §) och ”hur verksamheten eller åtgärden bidrar till kumulativa miljöeffekter tillsammans med andra verksamheter som bedrivs, som har fått ett tillstånd eller som har anmälts och får påbörjas” (SFS 2017:966, 11:2 §). Det är ju då alldeles uppenbart att en så betydande etablering som en kommersiell skjutbana alldeles vid gränsen till en tätort i sig borde tillståndsprövas, men avgörande är ju att det är en tätort som redan är påverkad av tillståndsgivet flygbuller och ett riksintresse rörande eventuellt framtida buller från Landvetter flygplats. *Vi menar därför att det är alldeles självklart att denna verksamhet ska vara föremål för en tillståndsprövning enligt miljöbalken 9 kap. 6 a §.*
3. Vi kan också konstatera att i ett snarligt fall förbjöd miljödomstolen vid Växjö tingsrätt en sådan skjutbanläggning på grund av redan befintlig bullerpåverkan från bl.a. flyg. Miljööverdomstolen (MÖD) upphävde visserligen miljödomstolens

förbud vad beträffade inhomsskjutningsanläggningen, men även efter prövningen i MÖD stod förbudet kvar beträffande utomhusskyttet (Miljööverdomstolen 2008:17). Detta prejudikat visar att det är den samlade bullerpåverkan som måste prövas även i det här aktuella fallet. Frågan kan omöjligen prövas utan att hänsyn tas till gällande tillstånd för flygverksamheten på Landvetter flygplats eller till det riksintresse för framtiden som kringgärdar denna verksamhet. *Vi menar därför med hänvisning till denna dom att frågan måste beredas som en miljöprövning enligt miljöbalken 9 kap. 6 a §, av länsstyrelsen.*

4. Det krävs enligt Plan- och byggförordningen (2011:338, 6 kap. 1 §) bygglov för att "anordna, inrätta, uppföra, flytta eller väsentligt ändra" skjutbanor. Det råder inget tvivel om att vad SSC här vill åstadkomma är åtminstone en "väsentlig förändring". Som vi ovan nämnt ser det i efterhand ut som att SSC velat kringgå detta genom att "kapa" Vrestaby skytteförenings verksamhet och rättigheter, men en etablering av en kommersiell skjutbana som bl.a. innebär en utökning av skyttet med 3000% måste hanteras som en "väsentlig förändring". Man skall inte kunna smygfuska in denna typ av verksamhet genom att kringgå regelverket på detta sätt – efter att först ha ljugit för de berörda om sina intentioner. *Vi menar därför bestämt att innan en förändring som den som SSC vill åstadkomma måste bygglov prövas, och i vederbörlig ordning kunna överklagas av de berörda omkringboende.*

Vid sidan av ovan nämnda, rent juridiska skäl till att beredningen av ärendet bör överföras till länsstyrelsen, vill vi framhålla att kommunens trovärdighet som handläggare av ärendet talar i samma riktning. Det finns omständigheter och inte minst betydande ryktesspridning som gör gällande att det tidigare förekommit oegentligheter kring hur ärendet hanterats av kommunen. Från Södra Landvetter kommunalförenings sida har vi ingen uppfattning i denna fråga, men liksom allmänheten i övrigt noterar vi att berörd tjänsteman inte längre är anställd i kommunen. Vi är övertygade om att i den händelse detta och andra ärenden inte har hanterats korrekt beror det på en enskild tjänsteman, men det kan ändå inte hjälpas att det kommer att påverka hur kommunens trovärdighet bedöms av allmänheten i detta ärende. Det finns även därför skäl för kommunen att överlåta vidare prövning åt länsstyrelsen.

Med bästa hälsningar

Johan Javinder
Ordf. i Södra Landvetter kommunalförening